

◆ İsmail Kutlu Özalp

Gece Düşlerime İner Yalnızlık

Oğul ben anneyim, her anne benim
Her çocuk kalbimin bir parçasıdır
Çocuk, düşlerinde bana sığınır
Önce ben ağlarım acılarına...

Bendedir sevginin karşılıksız
Payıma bedelsiz korkular düşer
Gece düşlerime iner yalnızlık
İçime sığınan endişelerden
Yalnız gölgelerin sesi titreşir
Senden başkasına sağır olurum
Senin türkülerin gelir aklıma
Ve senin sesinle mırıldanırım
Her geçen geceye sensizliğimi
En içten dualar diye salarım
Oğul ben anneyim, yüreğim yangın
Kızıl kıyamettir bende yokluğun.

En çok ben bilirim hasret çekmeyi
Can evime düşer baharın hüznü
Yağmur senden önce beni ıslatır
Ben senin yerine yanarım oğul!
Rüzgâr saçlarını tarar bilirim
Çiçekler senden mi çalar kokuyu
Bulutlar gönlünün coşkusu mudur?
Ne kadar benziyor gözyaşına çiğ
Gülerken gözlerin güneş oluyor
Sesin mutluluğun çağrısı gibi
Gökte yıldızları sen sanıyorum
Ayım ve güneşim sen oluyorsun.

Gurbet içimdeki yasın resmidir
Ayrılık her zaman çektiğim acı
Cemreler mevsime düşerse sensiz
Bulut anlamını yitirir bende
Çiçekler çarmıha gerilir kalır
Beyaz duvarlara tırmanır hayal
Güneşin yerini kapar gölgeler
Sen yoksan içimde bir yetim ağlar
Bıçak gibi iner öksüz gülüşü
Artık hayat sensiz ve artık bensiz
Annelerin ah ne kadar sessizdir
Çocuklarda ilk ve son kez ölüşü.

Annesiz çocuklar ağlamaklıdır
Ve yası çocuksuz anneye düşer
Anne çocuğa can, çocuk annenin
Yüreğine konan bir kelebeğdir
Değmesin o tülde kanatlarına
Rüzgârın en küçük fısıltısı ah
Çiçeksiz bahçeler düşünmesi zor
Toprak ki yağmuru bekler yeniden
Tanrım, anneleri çocuksuz koma
Rengini kaybeden gül ağlamaz mı?
Çocuklar daha çok yaşasın diye
Nedense anneler hep erken ölür.

Ağlarsın, gözünden ben düşüyorum
O gülden kırmızı yanaklarına
Kahrımdan sabaha ermiyor gecem
Yıldızlar kaydırak oynamıyorlar
O çocuk sesleri gelip bahçeme
Güller, yasemenler ve ıtır kokan
Baygın gülüşlerle şakımaz artık
Kelebekler başka diyara göçer
İçimde bir yılan gibi kıvrılır
Sensizliğin ölüm kadar acısı
Sen ölme çocuğum, sen ölme sakın
Ölmeyi en güzel anneler bilir.

Oğul ben anneyim, her anne benim
Her çocuk kalbimin bir parçasıdır
Çocuk, düşlerinde bana sığınır
Önce ben ağlarım acılarına...

